

цимиръ Видински, повдига бунтъ въ Търновско, но последователитѣ му, на брой повече отъ 4000 души, следъ геройска защита на търновската крепостъ биватъ разпрѣснати отъ турската войска. Пжтищата отъ Габрово до Сръдецъ сж видѣли кървавата защита на борцитѣ, дали живота си за народната свобода, начело съ юначния Ростиславъ.

По-късно, въ 1695 година, въ Търново Гайтанджи Мирчо и Стоянъ Войвода повеждатъ отборъ юнаци за народното освобождение. Кърджали Омеръ паша, обаче дошелъ съ голѣма войска и потушилъ бунта, избухналъ въ Петропавловския манастиръ.

Появява се страшниятъ хайдутинъ и народенъ защитникъ Хайдутъ Сидеръ около 1750 година, който отплаща на Черния арапинъ, притѣснителъ на народа. Явява се и Узунъ Петко—царьтъ на горитѣ и плашило за изедниците.

Защото въ този край се шири надлѣжъ и наширь страшното безправие надъ беззащитната рая. Зловещиятъ кърсердаринъ Кара Хасикирата въ 1794 година върши нечувани золумства, обира пжтниците, бие, коли и граби. Проплакватъ людитѣ по села и градове, отъ никого незащитени и незакрилени. Появяватъ се и кърджалиитѣ, опустошаватъ селищата, всѣватъ страхъ и трепетъ всрѣдъ народа. Попъ Йовчо Лѣтописецъ отъ Тръвна ни